

Kammarrätten

RÄTTSFALL

**Arrendatorn av en jordbruksegendom har i visst fall medgivits avdrag för av honom utbetald, å egendomen belöpan-
de fastighetsskatt.**

Från och med den 1 januari 1944 gäller den bestämmelsen i 1907 års lag om nyttjanderätt till fast egendom att arrendatorn ej må förpliktas att ansvara för sådan för fastigheten utgående skatt, som enligt lag eller författning åligger jordägaren, i följd varav lagen också stadgar att ett häremot stridande förbehåll är utan verkan. Som bekant är det också jordägaren, som vid sin taxering till kommunal inkomstskatt av inkomsten av ett utarrenderat jordbruk åtnjuter det s. k. procentavdraget. Från sistnämnda regel finns dock det undantaget, att arrendatorn i stället har rätt till ifrågavarande avdrag, nämligen i det fall att jordbruket utarrenderats genom kontrakt, upprättat före den 1 januari 1929. Undantagsfallet gäller också om ett sådant kontrakt därefter förlängts på oförändrade villkor.

Ägaren av en större egendom hade genom arrendekontrakt år 1927 till en person, X, utarrenderat samma egendom mot att X utöver skatter och brandförsäkringspremier skulle erlägga ett årligt arrendebelopp av 12.094 kr. Sedermera träffade parterna år 1934 genom en såsom bilaga till det först upprättade

kontraktet betecknad handling överenskommelse om att kontraktet skulle gälla på oförändrade villkor i den mån dessa ej vore stridande mot vissa närmare i bilagan angivna ändringar eller tillägg. Bland dessa märktes att arrendatorn, såvitt avsåge tiden efter den 14 mars 1935, utöver skatter och brandförsäkringspremier skulle erlägga ett årligt arrendebelopp av allenast 8.500 kr.

I sin år 1949 avlämnade självdeklaration gjorde jordägaren för sin del icke anspråk på procentavdrag.

Å jordbruksbilagan till sin samma år avgivna deklaration yrkade däremot X vid taxeringen till kommunal inkomstskatt procentavdrag med 9.190 kr, vilket yrkande medgavs av vederbörande TN.

Med anledning av granskning å taxeringsavdelningen inom vederbörande länsstyrelse tillställdes X en skrivelse av innehåll att taxeringsintendenten hos PN ämnade framställa yrkande om höjning av samma taxering med 9.190 kr, när den omständigheten att det år 1927 träffade arrendeavtalet ej gällde på oförändrade villkor icke föranledde till att X ägde åtnjuta procentavdrag för fastigheten.

PN beslöt i enlighet med taxeringsintendentens yrkande.

Över beslutet anförde X besvär hos KR. Under uppgift att X under alla de år, han arrenderat egendo-

Riksdagen

Riksskattenämnd

Den länge efterlängtade riksskattenämnden skall nu bli verklighet, sedan riksdagen godtagit framlagd proposition med förslag om inrättande av dylik nämnd. Dess uppgift skall vara att verka för likformighet vid taxeringen genom att utfärda allmänna anvisningar till taxeringsmyndigheterna i beskattningsfrågor, där en oenhetlig tillämpning av skattebestämmelserna de lokala taxeringsområdena emellan förmärkts eller där eljest behov finnes föreligga av att klargöra bestämmelsernas innebörd såsom t. ex. när ny lagstiftning skall börja tillämpas. Nämnden skall vidare tillhandagå landskamrerare och taxeringsintendenter med uttalanden i taxeringsfrågor, föra register över betydelsefulla rättsfall samt sammanställa och tillhandahålla annat material av betydelse för taxeringsarbetet. Genom besök hos olika taxeringsmyn-

digheter och beskattningsnämnder skall nämnden ha möjlighet att hålla sig underrättad om hur taxeringsarbetet bedrives.

De av länsprövningsnämnderna meddelade länsanvisningarna för taxering skola genom riksskattenämndens medverkan bringas i inbördes bättre överensstämmelse, varjämte nämnden skall ägna uppmärksamhet åt att dessa anvisningar lämna vägledning i önskvärd omfattning. Även med de anvisningar, som taxeringsintendenten tillställer taxeringsnämnderna, skall nämnden taga befattning.

Nämnden skall vidare övertaga uppgiften att utarbeta för taxeringsarbetet erforderliga deklarationsformulär, varjämte de blanketter och formulär, som för närvarande utarbetas inom varje särskild länsstyrelses taxeringsavdelning, framdeles skola upprättas av nämnden.

Särskild uppmärksamhet skall äg-

men, erlagt omförmälda fastighetsskatt ävensom beviljats procentavdrag yrkade han att erhålla ifrågasvarande avdrag eller, därest detta yrkande icke kunde vinna bifall, att vid beräkningen av nettointäkten av jordbruksfastigheten ifråga erhålla avdrag för fastighetsskatt, som X under beskattningsåret erlagt för fastigheten med 1.267 kr.

Genom utslag den 2 maj 1951 fann KR skäl att beträffande taxeringen till kommunal inkomstskatt medgiva X den nedsättning däri, som betingades därav, att såsom avdragsgill arrendeavgift vore att betrakta den fastighetsskatt å 1.267 kr, vilken det ålegat X att betala enligt det mellan honom och ägaren till fastigheten upprättade arrendekontraktet.